

Sygn. akt II Ka 209/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Roberta Rafał Kwieciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale oskarżyciela Urzędu Skarbowego w Słupcy - Bogumiła Ostaficzuka

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2016 roku

sprawy **P. K.**

oskarżonego z art. 56§2 k.k.s. i innych

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupcy

z dnia 21 kwietnia 2016 roku sygn. akt II K 574/15

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną w punkcie 4 karę łączną grzywny łagodzi do 140 (stu czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych.

2. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.

3. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

SSO Robert Rafał Kwieciński

UZASADNIENIE

P. K. został oskarżony o to, że:

1. Prowadząc w okresie od 2 kwietnia 2013 r. do 30 czerwca 2013 r. działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży hurtowej drewna, materiałów budowlanych i wyposażenia sanitarnego, odzieży i obuwia oraz odpadów i złomu, określając miejsce jej prowadzenia w (...), (...)-(...) S., będąc czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług, w składanych w Urzędzie Skarbowym w Słupcy, deklaracjach podatkowych VAT – 7 za miesiące kwiecień i maj 2013 r., podał w nich nieprawdę wskazując w nich podatek VAT naliczony w kwocie:

- za kwiecień 2013 r. w wysokości 84.633,71 zł,

- za maja 2013 r. w wysokości 45.646,90 zł,

oraz podatek VAT należny w kwocie:

- za kwiecień 2013 r. w wysokości 84.813,81 zł,

- za maj 2013 r. w wysokości 45.707,11 zł,

w wyniku czego naraził na uszczuplenie podatek VAT należny za miesiące kwiecień i maj 2013 r. w kwocie łącznej 130.521 zł

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56§2 k.k.s.

2. Prowadząc działalność gospodarczą opisaną jak w punkcie 1, w okresie od 2 kwietnia 2013 r. do 30 czerwca 2013 r., nierzetelnie prowadził ewidencje nabyć i dostaw dla potrzeb podatku VAT w ten sposób, że zaewidencjonował w nich faktury na zakup palet w kwocie netto 556.441,20 zł, które nie potwierdzały transakcji oraz faktury sprzedaży na kwotę netto 567.484,80 zł, które dokumentowały fikcyjne transakcje

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 61§1 k.k.s.

3. Prowadząc działalność gospodarczą opisaną jak w punkcie 1, w okresie od 2 kwietnia 2013 r. do 30 czerwca 2013 r., wystawił 37 nierzetelnych faktur sprzedaży, które dokumentowały fikcyjne transakcje oraz posługiwał się 37 fakturami nabyć, które nie potwierdzały prawdziwych transakcji

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 62§2 k.k.s.

Wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2016 r. w sprawie II K 574/15 Sąd Rejonowy w Słupcy uznał oskarżonego P. K. za winnego

- popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 1, tj. przestępstwa skarbowego z art. 56§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 56§2 k.k.s. w zw. z art. 23§2 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny 140 stawek dziennych po 70 złotych jedna stawka,

popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 2, tj. przestępstwa skarbowego z art. 61§1 k.k.s. i za to na podstawie art. 61§1 k.k.s. w zw. z art. 23§2 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny 80 stawek dziennych po 70 złotych jedna stawka,

popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 3, tj. przestępstwa skarbowego z art. 62§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 23§2 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny 80 stawek dziennych po 70 złotych jedna stawka.

Na podstawie art. 86§2 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 39§1 k.k.s. w zw. z art. 23§3 k.k.s. Sąd połączył w/w kary grzywny i wymierzył oskarżonemu karę łączną 260 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 70 złotych.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez obrońcę oskarżonego w części dotyczącej wymierzenia oskarżonemu za pierwszy czyn kary grzywny w wymiarze 140 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 70 zł, za czyn drugi i trzeci – karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 70 zł, łącznie kary grzywny w wysokości 260 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 70 złotych.

Obrońca zarzuciła rażąco niewspółmierność kary wymierzonej wobec oskarżonego do stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, co sprawia, że jest to kara rażąco niesprawiedliwa i wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kar grzywny z warunkowym zawieszeniem ich wykonania oraz kary łącznej grzywny z warunkowym zawieszeniem jej wykonania lub łagodniejszych kar grzywny oraz kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Słupcy.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się częściowo uzasadniona.

Na wstępie Sąd odwoławczy pragnie zauważyć, iż orzeczenie wydane w przedmiotowej sprawie jest oparte na całokształcie materiału dowodowego zebranego w sprawie, analiza dowodów przeprowadzonych przez Sąd Rejonowy znajduje pełne odzwierciedlenie we wnioskach zawartych w uzasadnieniu wyroku, które czyni zadość wymogom art. 424§1 i 2 k.p.k., co pozwala w pełni na przeprowadzenie kontroli instancyjnej. Przede wszystkim należy więc stwierdzić, że nie budzi wątpliwości sprawstwo i wina oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów.

Niezasadne były zarzuty dotyczące rażącej niewspółmierności kar jednostkowych grzywny oraz wnioski dotyczące warunkowego zawieszenia ich wykonania i co za tym idzie warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej grzywny. Zmiana wysokości orzeczonej kary może w postępowaniu odwoławczym nastąpić jedynie wówczas, gdyby kara ta jawiła się jako "rażąco niewspółmierna". Owa niewspółmierność w ustawie została poprzedzona określeniem "rażąca", co wyraźnie zaostrza kryterium zmiany wyroku z powodu czwartej podstawy odwoławczej. Określenie "rażąca" należy bowiem odczytywać dosłownie i jednoznacznie jako cechę kary, która istotnie przez swą niewspółmierność razi (oślepia) – por. np. wyrok SA w Krakowie z dnia 28 października 2011 roku, II AKa 216/11, publ. KZS 211/11/57. Taka sytuacja nie zachodzi w odniesieniu do orzeczonych kary jednostkowych grzywny. Czyn z art. 56§2 k.k.s. zagrożony jest karą od 10 do 720 stawek dziennych grzywny, a czyny z art. 61§1 k.k.s. i art. 62§2 k.k.s. karą od 10 do 240 stawek dziennych grzywny. Sąd wymierzył kary 240 i 80 stawek dziennych grzywny, a więc bliższe dolnemu ustawowemu zagrożeniu. Uwzględniając okoliczności obciążające i odciążające słusznie wymienione przez Sąd meriti (art. 13§1 k.k.s.) w żadnym razie kary te nie mogą być uznane za rażąco niewspółmiernie surowe.

Jednocześnie należało mieć na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do oskarżonego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 12§2 k.ks.). Wymierzenie kary grzywny z warunkowym zawieszeniem jej wykonania pozbawiłoby kary w/w funkcji, kary pozbawione byłyby jakiegokolwiek dolegliwości i nie mogłyby osiągnąć celów wychowawczych wobec oskarżonego oraz celów ogółoprewencyjnych. Oskarżony jest młodym i zdrowym mężczyzną i powinien uiścić orzeczoną karę grzywny w rozmiarze 140 stawek dziennych po 70 złotych jedna stawka, to jest 9.800 złotych. Sąd odwoławczy uwzględnił bowiem wniosek skarżącej obrońcy o orzeczenie kary łącznej na zasadach pełnej absorpcji. Za takim orzeczeniem przemawiały okoliczności wskazane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, tj.: to, iż przestępstwa zostały popełnione w tym samym okresie czasu, w ramach prowadzonej tej samej działalności gospodarczej, w jednym celu (k. 94). Sąd Rejonowy pomimo powołania się na te okoliczności orzekł karę łączną bliską kumulacji a nie absorpcji. Dodać trzeba, że brak jest jakiegokolwiek okoliczności przemawiających za zastosowaniem w niniejszej sprawie zasady kumulacji przy wymiarze kary łącznej grzywny. Czyny przypisane oskarżonemu stanowią praktycznie jedno zachowanie, za które należało orzec karę łączną stosując w pełni zasadę absorpcji.

Sąd odwoławczy na podstawie art. 437§1 i 2 k.p.k. zmienił więc zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną w punkcie 4 karę łączną grzywny złagodził do 140 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 70 złotych.

Mając na względzie powyższe rozważania, a także nie znajdując innych podstaw do zmiany lub uchylenia zaskarżonego wyroku na podstawie art. 437§1 k.p.k. Sąd Okręgowy orzekł o utrzymaniu tego orzeczenia w mocy w pozostałej części.

Orzeczenia o kosztach sądowych zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu odwoławczego znajduje uzasadnienie w przepisie art. 624§1 k.p.k., albowiem sytuacji majątkowa oskarżonego wskazuje, iż uiszczenie tych należności byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

SSO R.R. Kwieciński